

Kronika města Chodova za rok 1994

Zápis ze slavnostního večera s podpisy oceněných:

Při příležitosti oslav 100. výročí povýšení Chodova na město a 800. výročí doložené existence uděluje město tato ocenění:

1. stupeň ocenění města Chodova

Čestné občanství města

panu Antonínu Klementovi, in memoriam

V období 2. světové války byl účastníkem bojů na západní frontě. Pan Klement byl vyznamenán Československým válečným křížem a Pamětní medailí se štítkem Velké Británie. Jako mnoho dalších bojovníků západní fronty byl na tuto svoji vlasteneckou činnost tehdejším režimem krutě stíhán. V 50. letech byl odsouzen k 18ti letům těžkého žaláře. Po mnoha utrpeních a strádáních byl v roce 1960 propuštěn. Dále pak žil se svou rodinou skromným občanským životem v našem městě. Po roce 1989 byl plně rehabilitován.

panu Václavu Kasíkovi, in memoriam

Pan Kasík byl zakladatelem školství a samosprávy města Chodova po roce 1945. Byl řídícím učitelem obecné a měšťanské školy, později ředitelem 1. základní školy. V normalizačních letech byl odvolán z funkce ředitele školy. Přesto se i nadále věnoval výchově a výuce dětí. A to právě dětí, které odbornou péčí potřebovaly nejvíce. Vyučoval na chodovské zvláštní škole. Ve městě byl však známý jako pedagog a byl i dlouholetým městským kronikářem. V prvních poválečných letech se svým podílem zasloužil o rozvoj kulturní osvěty v Chodově.

2. stupeň ocenění města Chodova

Městská pečeť

panu Rudolfu Kindlovi, in memoriam

Byl skutečným chodovským rodákem. Narodil se v Chodově v roce 1929. V padesátých letech byl politickým vězněm. Státním soudem v Praze byl odsouzen v roce 1950 k 11 letům těžkého žaláře. Pan Kindl se rozhodl pro riskantní útěk z vězení v Jáchymově. Byl však dopaden a bez soudu na místě popraven. Po roce 1989 byl plně rehabilitován.

paní Boženě Krejčové, in memoriam

Paní Krejčová - Boženka jí všichni říkali – byla velmi vážená osobnost nejen mezi křesťany, ale svým lidským přístupem a nezištností si získala mnoha uznání chodovských občanů. Po roce 1945 se stala neformální mluvčí přesídlenců v našem městě a okolí. Svoji lásku k lidem rozdávala až do konce svého života.

panu Janu Pacovskému, in memoriam

Do pohraničí přišel pan Pacovský záhy po válce. Ihned se zapojil do práce ve městě. Velmi se zasloužil a o činnost hasičského sboru. Mnoho úsilí věnoval výchově hasičského dorostu. Byl i významným chodovským kulturním činitelem. Působil jako režisér a herec chodovského ochotnického divadla.

panu Pavlu Kyprému, in memoriam

Pan Kyprý byl první duchovní a kazatel českobratrské církve evangelické v Chodově. Působil zde do roku 1953, kdy pro těžké onemocnění byl nucen s rodinou Chodov opustit. Díky jeho přístupu k lidem, jeho laskavosti a pochopení lidské slabosti, bolesti, ale i radosti zde v našem městě našli nový domov mnozí lidé, často již na pokraji lidského zoufalství.

panu Michaelu Kocábovi

Slovy bychom těžko vyjádřili úctu k jeho přínosu pro naši vlast. Nejen, že ho známe jako politika a velkého humanistu, ale pan Kocáb v Chodově prožil své dětství a odnes má zde spoustu dobrých přátel.

panu Janu Strnadíkovi

Pan Strnadík je v Chodově od prvních poválečných let. Je politickým vězněm III. odboje. V roce 1951 byl odsouzen pro vykonstruovanou vlastizradu k 15,5 letům vězení. Propuštěn byl v roce 1962. Po roce 1989 byl plně rehabilitován. Dnes je pan Strnadík na zaslouženém odpočinku. Obětavě a s láskou se stará o svou těžce nemocnou manželku.

panu Jiřímu Troupovi

Byl jedním z prvních obyvatel poválečného Chodova. Pracoval v národní správě. V rámci dosídlování pohraničí zde zůstal a pracoval ve školství. Jako vynikající pedagog zde působil i jako ředitel druhé chodovské školy. Velice aktivně se zapojil do kulturního života ve městě. Byl sbormistrem chodovského pěveckého sboru.

3. stupeň ocenění města Chodova

Listina města Chodova

panu MUDr. Josefu Fidlerovi, in memoriam

Pan doktor v Chodově působil coby dětský lékař od roku 1972. Péči o zdraví a prevenci chodovských dětí se plně věnoval až do roku 1986, kdy odešel na zasloužený odpočinek. Přestože byl obětí tzv. normalizace a byl z funkce primáře dětské nemocnice v Karlových Varech v roce 1972 odvolán, dal všechen svůj um a lásku dětem. Díky jemu byla péče o zdraví mnoha chodovských dětí v rukou lékaře nejpovolanějšího.

panu Františku Petrželkovi, in memoriam

Pan Petrželka přišel do Chodova v roce 1946. Byl jedním ze zakládajících členů Lidového spotřebního družstva Jednota. Byl však nejen dobrým obchodníkem, ale k jeho zálibám náleželo chovatelství. Zasloužil se o vznik chovatelského spolku v Chodově a o výstavbu výstavního chovatelského areálu.

panu Zdeňku Kellnerovi, in memoriam

Pan Kellner byl obětavým organizátorem činnosti Tělovýchovné jednoty Spartak Chodov. Byl dobrým kamarádem, nikdy neodmítl pomoc. Všichni jsme ho znali jako usměvavého a milého člověka.

panu ing. Rudolfu Tyllerovi, in memoriam

Pan ing. Tyller byl obětí událostí 17. listopadu 1939. Byl vězněn v koncentračních táborech. Pan ing. Tyller nikdy na prožitá utrpení nezapomněl, aktivně pracoval v Českém svazu bojovníků za svobodu.

panu Jaroslavu Rychlíkovi, in memoriam

Pan Rychlík se v roce 1940 zapojil do ilegálního protifašistického hnutí v plzeňské Škodovce. Byl odsouzen a vězněn až do roku 1944. Do Chodova se s rodinou přistěhoval v 50. letech.

panu Václavu Švorbovi, in memoriam

Ve 40. letech byl členem organizace „Obrana národa“. Za podezření v přechovávání zbraní byl odsouzen k 7 letům káznice. Trpěl v německých pracovních lágrech. Po osvobození se s rodinou přistěhoval do Chodova. Zde působil po celý svůj život, v mladších letech se zapojoval do práce pro město.

panu Zdeňku Brožovi

Pan Brož přišel do Chodova v prvních poválečných letech. Je jedním ze zakládajících členů Chovatelského svazu v Chodově a je držitelem mnoha vyznamenání za chovatelství.

paní Blance Netíkové

Paní Netíková přišla s rodiči do Chodova v roce 1945. Jako učitelka je známá mnoha chodovským generacím. Svým krásným vztahem k dětem, které pedagogicky, ale hlavně s láskou a citem vychovávala se zapsala do historie školství ve městě.

panu Františku Benešovi

V rámci dosidlování pohraničí stál u zrodu Sboru dobrovolných hasičů v Chodově. Zasloužil se o výstavbu hasičské zbrojnice. Ještě dnes ve svém vysokém věku je stále mezi svými a ještě vypomůže dobrou radou.

paní Drahomíře Brachtlové

V Chodově pracovala ve školství od roku 1959 a svému prvnímu pracovišti, I. základní škole zůstala věrná až do svého odchodu do důchodu. Svě bohaté zkušenosti předává mladé pedagogické generaci.

panu Antonínu Fránovi

Pan Frána byl dlouholetým zaměstnancem Karlovarského porcelánu. Významnou měrou se podílel na výchově mladých keramiků. Zkušenosti s výrobou porcelánu předával i do zahraničí. Byl zakladatelem tenisového oddílu v Chodově. Osobně se podílel na vybudování tenisových kurtů a výchově tenisové mládeže ve městě. Sám dodnes sportuje.

paní Vlastimile Robové

Paní učitelka Rotová se práci s chodovskými školáčky věnovala od roku 1955. Její výchovné metody a výsledky jsou důkazem toho, že respekt a kázeň lze získat vlídností a laskavostí.

panu Stanislavu Hajnému
panu Vladislavu Rejsovi

V osudech těchto pánů, směle můžeme říci pamětníků, se prolíná krutost válečného období. Zprvu byli nasazeni coby volyňští Češi na nucené práce do Německé říše. V lednu 1945 po osvobození lágru vstoupili do Sovětské armády. Zúčastnili se bojů o Berlín a osvobodili Prahu. Jsou držiteli válečných medailí Za dobytí Berlína, Za osvobození Prahy a Za vítězství nad Německem.

Oba pánové žijí se svými rodinami mezi námi v Chodově.

paní Ludmile Kypré

Je manželkou prvního poválečného evangelického faráře v Chodově. Za svoji rodinu považovala všechny, kteří v těžkých poválečných letech potřebovali radu a pomoc. Ujíkala se hlavně mladých příchozích reemigrantů a učila je české řeči. Všem, kdo pochopili, že nedostatečná znalost řeči a jazyková bariéra je vážnou překážkou společenského uplatnění byla učitelkou nejpovolanější.

OSLAVY MĚSTA

A přišel ten okamžik, jenž se snad vryl do paměti a srdcí všech chodováků. Sto let města Chodova a osm set let jeho doložené existence – jubileum, které si zaslouží pozornosti i písemné. V duchu výročí se odráželo dění ve městě po celý rok. Samotným oslavám předcházely nejrůznější akce kulturní či sportovní. Kupříkladu beseda se známými spisovateli, tenisový turnaj se známými hereckými osobnostmi a jiné. Starosta města vyhlásil literární, výtvarnou a fotografickou soutěž „Život v našem městě.“ Výsledky byly vyhlášeny dne 29. září na Malé scéně KaSSu, čímž došlo k zahájení městských oslav.

Výsledky soutěže výtvarné:

mateřské školy: Olina Chocová, Jan Drahokoupil, Vladimír Hrbek

základní školy: 1.-4. třída: Petra Šafaříková, Miroslav Fuka, Petr Severa

5.-6. třída: Petr Šimek, Michal Psota, Miroslava Kohoutová

7.-9. třída: Jana Takáčová, Kateřina Dušková, Jan Kalfiřt

střední školy: Michal Madej

dospělí: Lenka Fialková

základní umělecká škola: Michala Linhartová, Klára Utíkalová, Miriam Kubincová

Výsledky literární soutěže:

základní školy: 5.- 6. třída: Sandra Silvanová, Roman Pištěk

7.- 9. třída: Petra Kovalská, Jaroslava Zrůstová, Jan Novák

střední školy: Martin Kasal

Výsledky fotografické soutěže:

dospělí: Jana Menschiková, Jindřich Wojnar

zvláštní cena poroty byla udělena plastice studenta Michaela Madeje.

U příležitosti oslav byla v Domě dětí otevřena městská galerie, kde byly vystaveny všechny tyto vyhodnocené práce. Téhož večera si mohli chodovští poslechnout koncert Kociánova kvarteta v Evangelickém kostele. V pátek 30. září se v kostele svatého Vavřince konala děkovaná ekumenická bohoslužba a po jejím skončení následovalo vystoupení Karlovarského dívčího sboru. V KaSSu proběhl ve velkém sále Slavnostní večer, jehož hlavním programem bylo předání ocenění významným osobnostem města Chodova. Čestné občanství města, Městskou pečeť a Listinu města Chodova předával starosta města. Den byl ukončen ohňostrojem na náměstí.

Následujícího dne prošel v dopoledních hodinách Chodovem historický průvod, který v sobě zahrnoval české dějiny. V dobových kostýmech se představili jednotliví panovníci i se svými družinami. Chodovští mohli na vlastní oči spatřit mimo jiné Karla IV., Marii Terezií, představitele Národního obrození a nakonec také císaře Františka Josefa I. Velikán Habsburské monarchie předal starostovi města pomyslný dekret o povýšení Chodova na město a svým projevem zhodnotil uplynulých 100 let Chodova.

V odpoledních hodinách se pak starosta s „císařem“ setkali se starousedlíky města Chodova na stadionu Spartaku a večer zde proběhla Country přehlídka. Téhož dne se v Bezručově ulici volila Miss Chodova za účasti známých osobností z kulturního života. Nejkrásnější dívkou byla porotou zvolena Kateřina Suliganová, druhé místo obsadila Petra Ptáčnicková a třetí Lenka Nedělová.

Po celý den probíhala vystoupení dechového orchestru ZUŠ Kynšperk s mažoretkami, posádkové hudby z Karlových Var a dalších hudebních skupin nejrůznějších žánrů. K atraktivním vystoupením patřily i ukázky historického šermu.

Volná prostranství zaplavily stánky s rozmanitým pouťovým zbožím. Návštěvníci oslav si mohli zakoupit upomínkové předměty koncipované k výročí města a knižně vydané Dějiny Chodova. Nejmladší generaci zajisté potěšily pouťové atrakce. Celý den zakončil Reprezentační ples města Chodova.

Neděle byla zasvěcena především sportovním akcím, na kterých nechyběly olympijské legendy – manželé Zátokovi, Ludvík Daněk a Jan Kůrka. Jména těchto slavných sportovců jsou spojena s otevřením nového sportovního areálu „Klubu olympioniků“. Tento nový stadion se nachází v Husově ulici naproti 4. základní škole. Slavnostní otevření se konalo 2. října 1994 a jeho kmotry se staly již výše uvedení olympionici.

Na stadionu Spartaku proběhla utkání sportovních oddílů, fotbalová utkání. V KaSSu se uskutečnilo divadelní představení pro děti „Ahoj kamarádi“ loutkoherecké skupiny České televize s oblíbenými postavkami Jů a Hele.

Večerní představení pak patřilo Divadlu Jiřího Grossmanna. Ve večerních hodinách byly oslavy zakončeny.

Závěrem můžeme říci, že se oslavy vydařily. Přispělo k tomu počasí, ohromné nasazení organizátorů oslav a také obrovský zájem veřejnosti i z širokého okolí. Zvláštní pozornosti si zasluží štáb, který oslavy města připravoval.

Již od 4. čtvrtletí roku 1992 se začala pracovní skupina zabývat přípravami oslav 100. a 800. výročí města. Společně se na přípravách oslav podíleli pan Josef Sobotka, zástupce starosty města; pan ing. Josef Hora, tajemník městského úřadu; paní Helena Ventrubová, vedoucí správního odboru MěÚ; paní Věra Marková, vedoucí sociálního odboru MěÚ.

V tomto složení pracovala nepřetržitě až do září 1994. Ve své činnosti spolupracovala s panem PhDr. Vladimírem Vlasákem, autorem první české knihy o dějinách Chodova; panem Mgr. Štěpánem Podeštěm, redaktorem knihy; panem Jaromírem Stehнем, fotografie a fotoreprodukce knihy a panem Mgr. Jiřím Červenkou, ilustrace a grafická úprava knihy. Pan Mgr. Jiří Červenka byl zároveň autorem grafických návrhů všech upomínkových předmětů, které byly ke slavným výročím města vydány – logo města, pohlednice, standarta města, skládanka, odznaky, samolepky, vlaječky. Podle jeho návrhů byly zhotoveny i ceny města – Čestné občanství, Pečeť města a Listina města.

V průběhu roku 1994 byl pracovní tým k přípravě oslav města doplněn o členy městského zastupitelstva paní ing. Vlastu Kociánovou, pana Josefa Kertésze, pana ing. Karla Tetura a pana Jiřího Jůna.

Z HISTORIE CHODOVA

30. září 1894 městys Chodov je povýšen na město z rozhodnutí císaře Františka Josefa I.

3. června 1895 je městu Chodov udělen městský znak.

Před 800. lety byla na obchodní křižovatce vedoucí z Čech do Bavor osada Chodov. Historické prameny jsou dosti skoupé, ale přesto je známo, že Chodov byl několikrát rozdělen na Horní a Dolní a znovu spojen podle měnicích se majitelů. Na levém břehu chodovského potoka byl založen kostel svatého Vavřince, na druhé straně se rozkládal panský statek – hospodářský dvůr.

V 15. století zakotvil v Chodově rytířský rod Hieserlů, kteří měli konflikty s rodem Štiků z Lokte. Vyvrcholením konfliktů bylo přepadení a zpusťování chodovského statku Jeronýmem

Šlikem v roce 1490. Matyáš Hieserle se zachránil útekem. Novými majiteli se stali Unruhe-rové. Tento rytířský rod vlastnil statek dosti dlouho a statku se dostalo značného rozkvětu. Po bitvě na Bílé Hoře se krátce stala vlastníkem Eva z Glachau, která v roce 1623 prodala sídlo radovi Vilémovi Maxmiliánovi z Endernu. Po neobjasněné smrti Viléma Maxmiliána zdědila hornochodovský statek jeho dcera, manželka Jana Bartoloměje z Plankenheimu, později kupující i ves Dolní Chodov. Z doby Plankenheimů pocházejí Boží muka proti staré chodovské faře, Mariánský sloup a socha svatého Vavřince. V této době byly položeny základy nového kostela sv. Vavřince, do něhož byly ze staré budovy přestěhovány varhany, zvony a jediný náhrobník. Dokončení stavby se vleklo až do konce 18. století. V roce 1710 byl v Dolním Chodově vybudován zámeček a jeho majitelem se v roce 1808 stal František Niesl, který jej využil pro průmyslové podnikání. Dolní Chodov byl v držení Ferdinanda z Braunsdorfu.

Až do poloviny minulého století převládalo vedle řemeslnictví a obchodnictví v Chodově zemědělství. Od 1. poloviny 19. století ztrácí zemědělství svou výsadní úlohu. Výrazný obrat v ekonomické situaci způsobilo nové využití místních surovin, které se v tomto regionu hojně vyskytovalo.

Vznikají první podniky pro těžbu této suroviny. Vzniká chodovská společnost pro dobývání hnědého uhlí. S těžbou uhlí byly úzce svázány počátky výroby porcelánu.

V západní části Chodova vyrostl od roku 1883 komplex provozů porcelánky nazvané podle svých zakladatelů „Richter, Fenkl a Hahn.“ Druhá a zároveň nejstarší chodovská porcelánka patřila od roku 1872 firmě Haas a Čžžjek. Krátce pracovala v Chodově také porcelánka „Hofman a Jahn.“

Dalším oborem, který se začal rozvíjet bylo strojírenství. V roce 1883 byla založena Gasschova strojírna a slévárna a v roce 1892 vznikl v severní části Dolního Chodova strojírenský podnik Josefa Gerstnera. V roce 1919 vzniká chemická továrna, která se v roce 1921 vlastnický přeměňuje na Chodovské chemické závody. Vznikají cihelny, šamotárny a podnik na výrobu stavebních betonových dílců. Posledním z průmyslových podniků vzniklých v tomto období byla sklárna. Rozvoj průmyslu zcela potlačil zemědělství. Zemědělskou výrobu zajišťovala jednotlivá rolnická hospodářství, působí zde velkostatek v Horním Chodově. Zájmům dolových podniků podlehly zbytky lesa a území se stává takřka bezlesou krajinou. Hospodářské přeměny způsobily velké pracovní příležitosti a tím silnou populační migraci. To zapříčinilo výstavbu Chodova.

Do konce 19. století vyrostly veřejné a komunální stavby, vícepodlažní činžovní domy, nová škola, rodinné domky a vilky. V roce 1894 je založen městský park a od června 1906 započala stavba evangelického kostela se zvonovou věží. V roce 1897 vzniká první chudinský dům. Rozvíjí se zdravotnictví. Sociální péče a zdravotnictví přechází do kompetence obcí a od roku 1889 již v Chodově sídlí dva obvodní lékaři, od roku 1900 již tři.

V roce 1890 je otevřena chodovská lékárna. Rozrůstající se Chodov klade nároky na zásobování vodou. Od roku 1849 slouží Chodovu farní vodovod, který však nedostačuje a proto je zahájena stavba nového obecního vodovodu, později ještě několikrát rozšiřovaného. Paralelou vodovodu byla výstavba kanalizace. Od počátku 80. let bylo instalováno pouliční osvětlení zpočátku plynové a později elektrické. Zavedení elektřiny umožnilo otevření kinematografu a od 20. let používání rozhlasu. Od května 1869 slouží chodovskému obyvatelstvu již vlastní poštovní úřad. Nárůstem obyvatelstva se rozšiřuje škola. Výstavbou nové školní budovy se uvolňuje budova stará, která po rekonstrukci slouží městské správě až do současnosti. V těchto letech zahajuje svou činnost i první mateřská škola. Po 1. světové válce zahajuje činnost česká obecní škola, v letech 1938-39 však zaniká. Nástup fašismu a druhá světová válka hluboce zasáhla i do života Chodova.

Po osvobození zůstali v obci vesměs původní němečtí obyvatelé. Začínali se však vracet i čeští lidé odtud vyhnání. Počet obyvatel v roce 1945 byl 5383 lidí. Průmyslová výroba byla přeorientována na mírovou produkci. Průmysl v Chodově byl zestátněn.

V roce 1948 zaniká provoz porcelánky „Richter, Fenkl, Hahn“. Pro nedostatek pracovních sil je přerušena činnost velkostatku v Horním Chodově. Významnou akcí poválečné doby byla přeměna německých škol na české. V roce 1945 zahajují činnost obecná a měšťanská škola a také mateřská škola otevřená při obecné škole. Ta se v roce 1948 osamostatňuje. Činnost zahajuje též kino a knihovna.

Prvním ze zahajujících spolků jsou dobrovolní hasiči, tělovýchovná jednota Sokol. Jsou založeny organizace skautů a Svaz české mládeže. Rozhodující postavení na politické scéně získali komunisté, kteří po dobu dalších 40 let určují dějinný pohyb celého státu. Všechny doložné a zpracovatelské podniky se sdružují do státního podniku později přejmenovaného na Hnědouhelné doly a briketárny Sokolov.

V roce 1959 je na území obce Vřesová vybudován komplex na zpracování hnědého uhlí. Strojírenská výroba v Gaschově továrně zůstává zachována i po roce 1945. Po nejruznějších organizačních změnách se závod začleňuje do strojírenského podniku Buzuluk, řízeného z Komárova u Hořovic.

Od roku 1953 se stává samostatným podnikem. Po vybudování nového komplexu tohoto podniku se v roce 1968 stává samostatným s názvem Chodos. Po válce zůstal v Chodově zachován nejstarší podnik na výrobu porcelánu. V roce 1958 pod názvem Bohemia byl začleněn do velkého oborového podniku Karlovarský porcelán. Od konce šedesátých let mění výrobní program a přechází na výrobu růžového porcelánu. Chodovská sklárna je v roce 1949 začleněna do podniku Duchcovské sklárny a roku 1964 do oborového podniku Sklo union. Tradici výroby ohnivzdorných keramických hmot v Chodově převzal závod tvořící od roku 1949 součást podniku Rakovnické keramické závody. V 60 letech byl podnik přetvořen na Severočeské keramické závody. V Chodově vznikly ještě další průmyslové závody a to dva provozy Rukavičkářských závodů v roce 1966 a v roce 1969 zdejší závod podniku Krajka Kraslice. Zemědělství se v Chodově nikdy nepodařilo prosadit, vždy se střetávalo se zájmy velkých doložných podniků. Během padesátých let převzal majetek soukromých zemědělských hospodářství podnik Statky a lesy HDB.

V roce 1955 byla obnovena bytová výstavba, nastává doba výstavby panelákových sídlišť. Této výstavbě musela ustoupit stará zástavba Chodova. Nový ráz chodovské městské zástavby dotvořily budovy školských a předškolních zařízení, zdravotnických a kulturních institucí, obchodní sítě a služby, stavební areály, dopravy i sportovišť. Pro Chodov měla důležitost i výstavba sítě autobusových linek soustředěných na autobusovém nádraží v Rooseveltově ulici a později do okolí za poliklinikou. Od roku 1965 je k Chodovu připojena obec Smolnice a od roku 1976 obec Stará Chodovská. V roce 1974 dochází k administrativnímu scelení Horního a Dolního Chodova s názvem Chodov.

- 7 -

V roce 1962 zahajuje vyučování 2. ZDŠ, v roce 1968 3. ZDŠ a v roce 1972 4. ZDŠ. V padesátých letech je otevřena zvláštní škola, která od roku 1959 sídlí ve vlastní budově. V roce 1966 vzniká LŠU, která se od roku 1968 osamostatňuje a v roce 1971 má svou vlastní budovu. Podobné rozšíření prodělala zařízení pro péči o výchovu předškolních dětí. Postupně je uvedeno v provoz 8. mateřských škol a jeslí. Při školách vznikaly školní jídelny a družiny. V roce 1984 je otevřen kulturní dům. V roce 1970 je vystavěna budova zdravotního střediska, kde se soustřeďuje zdravotní péče z celého Chodova. Od roku 1974 funguje dům pečovatelské služby a klub důchodců. Revoluční a společenské proměny 17. listopadu 1989 zahájily novou éru ve vývoji Chodova.

ČINNOST MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Letošní rok byl poznamenán dvěma událostmi, které ovlivnily dění ve městě a také činnost Městského úřadu. První a dominantní událostí byla příprava oslav Města Chodova a jejich průběh. Druhou záležitostí byly komunální volby. Městská rada se pravidelně sešla devatenáctkrát a zastupitelstvo šestkrát. Programem těchto jednání byly záležitosti týkající se životního prostředí, bezpečnosti ve městě, sociálních otázek, školství, hospodaření ve městě. Průběžně se připravovaly tradiční akce města.

VOLBY VE MĚSTĚ

V předvolební kampani se z iniciativy starosty města ing. Jana Smolky uskutečnilo ve dnech 10. srpna, 5. září a 7. listopadu jednání mezi kandidujícími politickými stranami s názvem „Kulatý stůl“. Mezi kandidující strany patřily:

1. České národnostní a romské hnutí v České republice
2. Koalice občanských stran ODS a ODA
3. Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků České republiky
4. Demokratická unie
5. Česká strana sociálně demokratická ČSSD
6. Koalice politických stran SPRRSČ, Sdružení důchodců ČR
7. Komunistická strana Čech a Moravy KSČM

Samotné volby proběhly ve dnech 18. a 19. listopadu 1994 s těmito výsledky:

Do městského zastupitelstva byli zvoleni:

1. ing. Josef Hora	- Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
2. ing. Jan Smolka	- Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
3. MUDr. Jan Beníšek	- Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
4. Josef Kertész	- Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
5. Miloš Petrželka	- Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
6. ing. Jiří Navrátil	- Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků ČR
7. Petr Hasman	- Koalice občanských stran ODS a ODA
8. Blanka Stojanová	- Koalice občanských stran ODS a ODA
9. Martin Novotný	- Koalice občanských stran ODS a ODA
10. Petr Zeman	- Koalice občanských stran ODS a ODA
11. Josef Sobotka	- ČSSD
12. Lubomír Suk	- Koalice občanských stran ODS a ODA
13. ing. Jan Dušek	- KSČM
14. Rudolf Petrlík	- KSČM
15. Irena Kulíková	- KSČM
16. Václav Mazur	- Koalice politických stran SPRRSČ a Sdružení důchodců ČR
17. František Chvojka	- Koalice politických stran SPRRSČ a Sdružení důchodců ČR

Dne 1. prosince 1994 se konalo zasedání nově zvoleného zastupitelstva města, kde došlo k volbě starosty, zástupce starosty, volbě radních. Starostou města byl zvolen ing. Jan Smolka, zástupcem starosty Josef Kertész a radními ing. Jiří Navrátil, Rudolf Petrlík a Václav Mazur.

Funkci tajemníka úřadu bude v následujícím období i nadále vykonávat ing. Josef Hora, který se vzdal mandátu člena městského zastupitelstva. Uvolněné místo bylo doplněno 1. náhradníkem strany, za kterou ing. Hora kandidoval, panem Pavlem Sládkem.

ŠKOLSTVÍ

Koncem školního roku 1993-94 se žáci třetí základní školy sídlící ve Smetanově ulici definitivně rozloučili se školou kulturním vystoupením na Malé scéně takzvanou „školní akademií“. Po bouřlivých jednáních byla z rozhodnutí MěÚ výuka na 3. základní škole zrušena. Jazykové třídy se přestěhovaly na 4. základní školu do Husovy ulice a třídy nejazykové na 2. základní školu. Uvolněné prostory

3. základní školy převzala Obchodní akademie dosud sídlící v budově jídelny 3. základní školy.

Od září pokračuje 2011 žáků ve školní docházce v Chodově již pouze na třech základních a jedné zvláštní škole. Od 1. září byla ředitelstvím zvláštní školy v Chodově otevřena pomocná třída při denním stacionáři, ve kterém jsou děti s těžkým mentálním postižením, ve všech případech v kombinaci s defektem smyslovým či tělesným. Výuka je zabezpečena zkušeným speciálním pedagogem.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Všechny akce, které škola v tomto roce průběžně připravovala pro veřejnost i pro potřeby města byly letos poznamenány 25. výročí samostatnosti školy.

Žáci i jejich učitelé pořádali již tradiční výstavy, celovečerní koncerty Kruhu přátel hudby, žáků, učitelů, absolventů, třídní přehrávky, vystoupení při městských akcích. Při příležitosti 25. výročí proběhly v říjnu dny otevřených dveří, slavnostní koncert bývalých absolventů školy, výstavy výtvarného oboru.

V oblasti výchovně vzdělávací proběhly výchovné koncerty a ukázkové hodiny. V listopadu „poprvé“ v historii školy proběhl kurs „Zpívání a tancování rodičů s dětmi“.

SOU STROJÍRENSKÉ

Učiliště letos oslavilo 30. let svého trvání. V průběhu třiceti let dokončilo studium na tři tisíce absolventů. Jejich přípravě a výchově se průběžně věnovala na 200 pracovníků. Vznik učiliště se datuje k roku 1964 a je přiřazeno k tehdejšímu národnímu podniku Buzuluk Chodov. Prvním vedoucím je jmenován Jan Šťastný. Teoretické vyučování probíhá v budově dnešní hudební školy, odborná výuka a internát jsou umístěny v areálu v blízkosti smolnického potoka. 1. září 1968 je výuka zahájena již v nových moderně vybavených prostorách areálu odborného učiliště nově vybudovaného strojírenského závodu národního podniku Chodos. V roce 1976 se učiliště stává středním odborným zahájením výuky maturitního oboru. V roce 1981 odchází první ředitel a na jeho místo je jmenován ing. Miroslav Šimek. V roce 1989 jej střídá ve funkci ing. Josef Fišer. Delimitací od státního podniku Chodos se v roce

1991 učiliště osamostatňuje v právní subjekt. V roce 1993 je do čela učiliště jmenován dosavadní ředitel PaedDr. Pavel Mařík.

SPORT

Na Malé scéně v KaSSu se 15. listopadu oceňovali nejlepší sportovci roku 1994, kteří úspěšně reprezentují Chodov nejen doma, ale i ve světě. Vyhodnoceným byli předány ceny – originální plastiky a pamětní listy vyrobené výtvarníky ze ZUŠ. Mezi oceněnými byli nejen jednotliví sportovci, ale také kolektivy a trenéři.

Kategorie mládežnické kolektivy:

mladší dorostenci basketbalového oddílu TJ Spartaku:

Z. Brantl, M. Boula, J. Hrdlička, O. Chromec, L. Jiřínek, J. Mach, M. Pikl, T. Randa, M. Schipl,

M. Staněk, R. Voborník, S. Zuzák, kapitán družstva: D. Zeman

mladší žáci Školního atletického klubu:

M. Holý, M. Střelec, Z. Čechura, R. Slavík, J. Milt, M. Wildhaber, J. Nosál, M. Gössl, J. Dědeček,

P: Kuřák, J. Barák, M. Denk, M. Holcman, R. Tatka, B. Pastorek, P. Boracký, T. Klučuk
kapitán družstva: Martin Šťastný

mladší žáci kopané TJ Spartaku:

J. Dušek, J. Dutz, Z. Choc, P. Macák, T. Mazur, J. Machulka, J. Macák, M. Mrázek, J. Smolka,

O. Šustr, M. Širochman, P. Širochman, M. Psota, P. Player, J. Psota
kapitán družstva: Jiří Štěpán

Kategorie dospělé kolektivy:

ženy Školního atletického klubu:

K. Zaschkeová, I. Dočkalová, I. Zouharová, N. Hazuchová, D. Medová, E. Benešová,

V. Konopásková, S. Palečková, V. Rajturová, L. Čepilová, A. Gössllová, P. Rolcová, J. Hladíková,

J. Pařilová, K. Steidlová, A. Opavová, S. Karkošková, M. Panenková, L. Halajová, M. Hörnerová,

P. Uzlíková, L. Novotná, V. Drašíková, L. Valdmanová, J. Mihálová, P. Vlková

kapitánka družstva: Marcela Mikešová

Kategorie dospělých – jednotlivci:

Marcela Mikešová - atletika

Hana Takáčová - kulturistika

Adina Hyková - kulturistika

Kategorie mládež – jednotlivci

Martin Urban – kulturistika

Lucie Čepilová – atletika

Vladimíra Konopásková – atletika

Věra Rajturová – atletika

Roman Smolný – atletika

Jiří Utíkal – atletika

Petr Škaloud – karate

Absolutní nejlepší sportovec

Přemysl Vlček – cyklotrial – mistr světa

ZÁVĚR

O významných událostech uplynulého roku toho bylo už dosti napsáno. Ohlédneme se ještě za těmi drobnými, jež však neodmyslitelně patří ke všednímu životu. Kromě již uvedených akcí probíhaly po celý rok akce tradiční. Josefské trhy, Čarodějnický jarmark, Vavřínecká pouť, Havelské posvícení a vánoční trhy. Snad jen perličkou a bohužel ostudou pro město bylo uříznutí májky. Zvyky, jak je vidět se dodržují. Mezi zvyky v Chodově můžeme přiřadit oslavy Dne dětí, zájezdy pro nepracující důchodce pořádané MěÚ. Letos to bylo například do Domažlice.

Na základě privatizačního projektu byl majetek polikliniky převeden na město. Zdravotnictví rozšířilo v Chodově své služby o obory ortodoncie a neurologie.

V Chodově se začalo s prodejem bytů města. Po uskutečnění anketě mezi obyvatelstvem byl největší zájem o koupi bytů u domů Husova 986, Tyršova 842 až 845, Staroměstská 347, Bezručova 580, 581 583. Tyto objekty byly přiděleny třem realitním kancelářím. Dvěma ze Sokolova – RK Renos, RK Aurek a třetí OVB z Horního Slavkova.

Ve všech bytech města byly k 1. září namontovány firmou Marservis vodoměry k měření pitné a teplé užitkové vody. Velmi malý posun provedla v loňském roce firma Kabel plus. Ve druhé polovině roku prováděla sepisování smluv na zavedení televize. V prosinci ukončovala montáž distribučních televizních kabelových rozvodů v Revoluční až Příční ulici. Zprovozněny jsou zatím pouze ulice Školní, Smetanova, Palackého a Tovární.

Takřka přes noc vyrostl v Chodově blok nových obchůdků hned vedle pekárny. Nahradily tak stánkový prodej podél Husovy ulice naproti Tipu.

Najdeme zde bistro Mirka, květinářství, zeleninu, textil, papírnictví, prodejnu novin a prodejnu oděvů. Změnilo se i celé prostranství. Rozšířilo a hlavně zpřehlednilo se tamější parkoviště. Stavební úpravy postihly i pekárnu. Rozšířila své prostory a její prodejna změnila vzhled. Pěkně působí ve městě nově vydlážděné přístupové cesty například před poštou, lékárnou, spojovací cesta mezi budovou polikliniky a budovou dětské polikliniky. V nebytových prostorách i nadále vznikaly nové soukromé obchody. Došlo k zastřešení budovy 2. ZŠ. Po městě se objevily i nové telefonní automaty, ne vždy však použitelné.

Zmínky si zaslouží i Mariánský sloup, který opět zdobí naše město. Tato barokní památka, skládající se ze tří částí, byla v roce 1991 značně poškozena a socha P. Marie dokonce odcizena. Restaurátorské práce provedl akademický sochař Jan Bradna, který rovněž zhotovil kopii sochy P. Marie.

V našem městě se loni vyskytla grafióza, nemoc postihující jilmy. V zájmu nešíření této choroby byly pokáceny jilmy za kostelem svatého Vavřince. Bohužel město opustili i čápi. Příčinou byla nemožnost hnízdění na vysokých komínech. Stačilo by jen překrýt komín konstrukcí a tento dnes již vzácný druh, který je na seznamu v Červené knize, mohl najít v Chodově domov.

K poslednímu dni roku 1994 bylo v Chodově nahlášeno 15396 osob. Z toho 7729 žen a 7667 mužů. Narodilo se 177 dětí a 115 občanů zemřelo. Bylo uzavřeno 150 nových manželství a 115 manželství bylo rozvedeno.

Závěrečná statistika definitivně udělala tečku za rokem 1994 a my se těšíme, co přinese rok další.

Zápis pro kroniku byl schválen radou městského úřadu dne 2. května 1995.

podepsán Ing. Jan Smolka

Zápis zpracovala a provedla: Jana Hrebeňáková